Zjišťování názoru dítěte

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.
jeronym.klimes@gmail.com
http://www.klimes.us

Manželství = optimum v mínusu

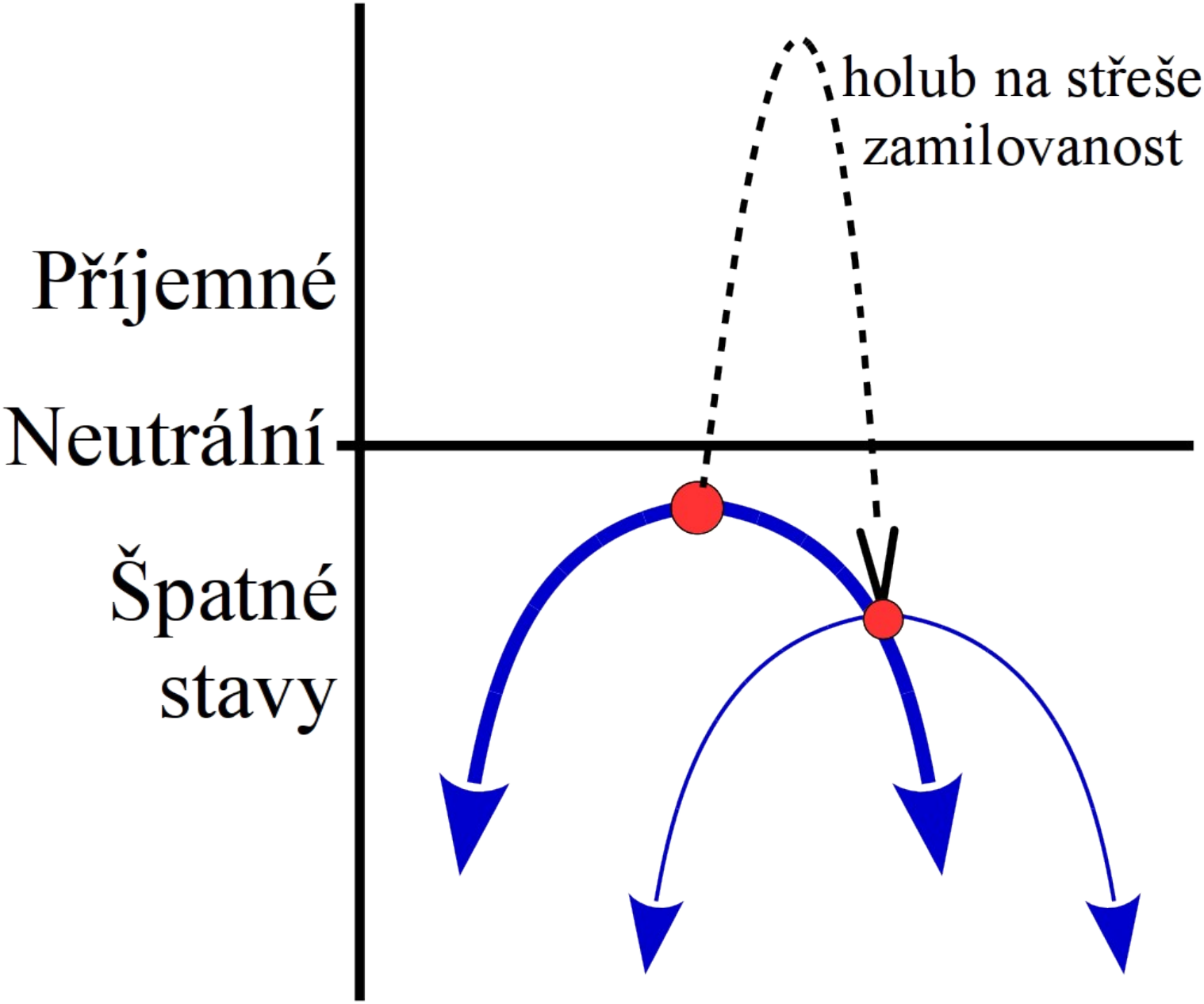

Jak kynula mozková kůra

Jistý nejmenovaný plaz
před 60 miliony let

Jistý nejmenovaný psycholog
když jsem měl rýmu

Jak se to v lidech všechno hádalo

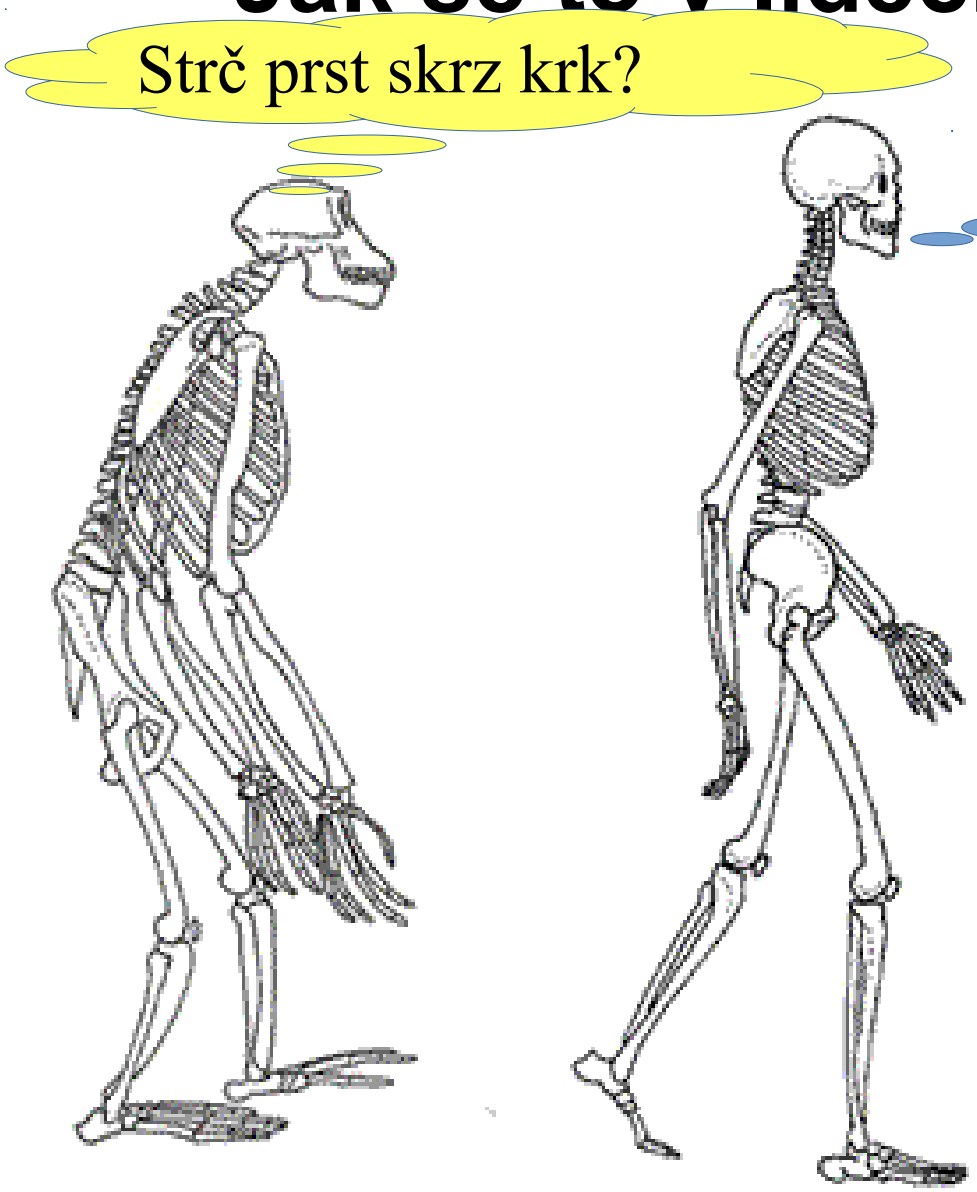

Lidi, bůhví proč, začali moc myslet (a ještě víc žvanit) a zachtělo se jim chodit po dvou...

Při tom je nenapadlo, že

A) k myšlení potřebují velkou pánev

B) k chůzi malou

Objevily se první filosofické otázky:

Jak se to rýmuje,
kdo to odskáče
a kdo to bude platiti?

Kolozubá zvídavá lebka půlročního Hamleta na zabití

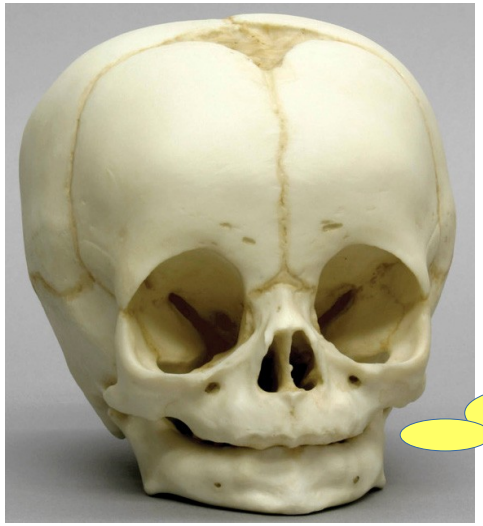

Být nošenec či nedonošenec?
Toť otázka...
Polouzavřená nebo polootevřená?
Toť otázka...

Nejen Hamletova lebka najednou nešla protlačit skrz pánev

Ženy začaly umírat při porodech, a proto začaly rodit faktické nedonošence.

Zbytek těhotenství si proto děti odžívají jako nošenci.

Nošenci versus hnízděnci

imprinting

Platiti budou muži

Takovou nosící rodičovskou investici však ženy nejsou schopny zvládnout svépomocí, a **ženy zjistily, že k výchově potřebují π/2 chlapa**.

Začaly si vybírat ty, kteří jsou ochotni do toho šíleného reprodukčního projektu s nimi jít. **Tak vznikla ach ta partnerská láska nebeská**.

Kde vzít zbývající chybějící polovinu chlapa?

Zavoláme na dědečka ten má velké kladivo!
Zavoláme na babičku ta má velký srp!

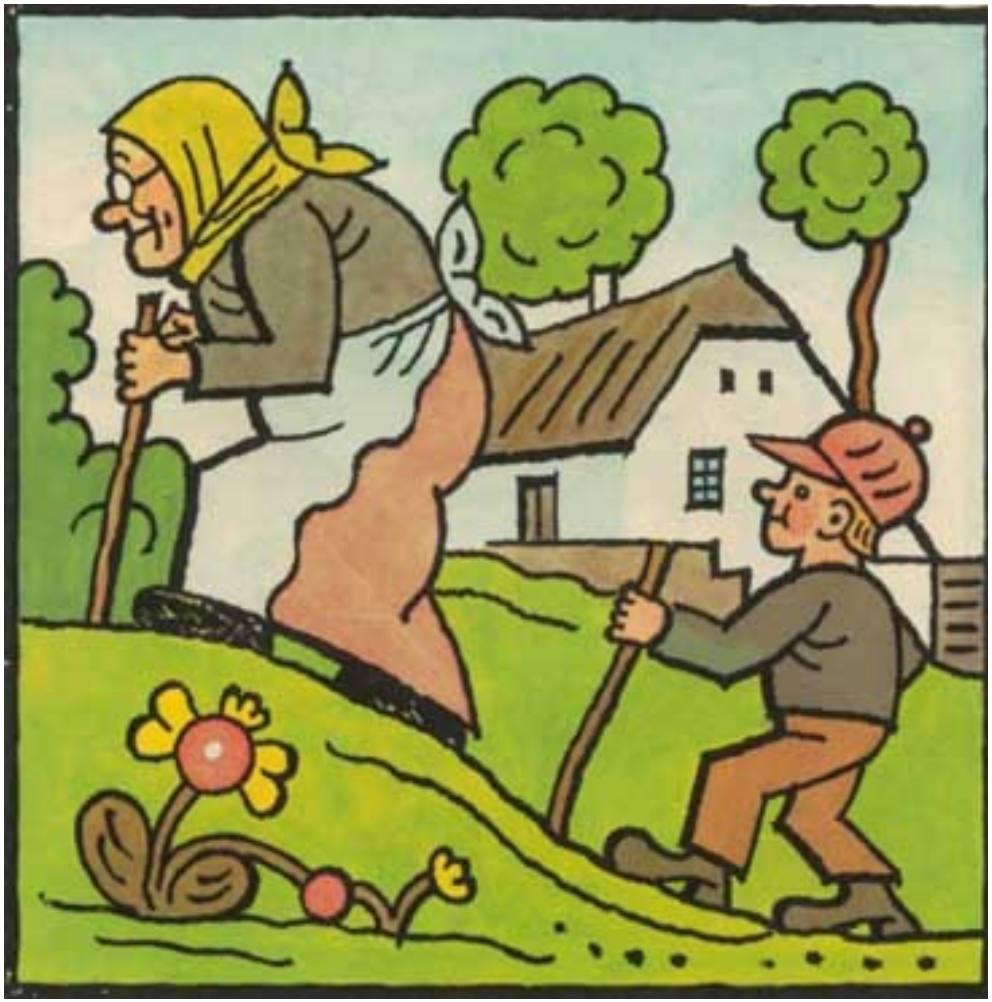

Aby děda takový úkol zvládl potřebuje se napřed dožít šíleného věku - až 100 let.

Každopádně ti, co se dožili vysokého věku, nejen že zachránili své vnoučky, ale i své geny - dlouhověkých lidí.

A tak vznikla **citová vazba na prarodiče a vnoučata**.

Kde byla bába?

Martínek, pachole pana Jana Kamberského, upadše v domě Krbcovském dolů s pavlače, zabil jse.

Vývojová stádia v tabulce

0 - 0,5 roku

Novorozenec = nedonošenec ergo nošenec

Hlavní úkol rodiče - *neustále zklidňovat*

Potřebuje rodičovskou figuru pro kontinuální stimulaci, ale nerozeznává matku od jiných osob (reaguje na ně stejně)

Dobře snáší přesun z rodiče na rodiče i adopci.

0,5 - 3 roky

Pamatuje si matku (hlavní pečující osobu), ergo nemůžeme ho přesouvat dle libosti.

Fixovaný na dyadický vztah (1:1). Špatně snáší přesuny na jinou autoritu zejména v noci - usínání. To, že přes den reaguje dobře na cizího člověka (odcizeného otce) ještě neznamená, že nebude scéna při usínání s cizím člověka.

Nezvládají kolektiv (vztahy a hry v poměru 1:n).
Nevhodné jsou jesle. Vhodná je chůva čili au-pair.
Přechod k jiné autoritě jen krátkodobý a s předchozím překryvem autorit.

Inteligence na úrovni dospělého idiota (IQ do 35).

Situace hodnotí pohledem na matku - odečítá emoce z její tváře

Časové údaje chápe max do úrovně: Za chvíli něco bude.

Naprosto nevhodný pro střídavou výchovu.

Změnu autority vnímá jako osiření!

3 - 6 let

Zvládají vztahy 1:n a kolektivní hry s výměnou rolí (policajt/zloděj). Uvítají školku, ale aklimatizovat se na ni musejí s překryvem tak, aby ji vnímaly jako pokračování rodinného prostředí.

Vnímají části dne a časové údaje chápe stylem: "Až se vyspíš, tak mámu uvidíš. Odpoledně je po obědě." Pozor, nechápou týden!

Inteligence na úrovni dospělého imbecila až debila.

Nezájem o genitální a sexuální terminologii. Vzrušují je hovínka, ne orgasmy.

Okolo 5. roku si osvojují tzv. teorii mysli (koleje, bába tě poleje)

Výchovně poddajné - dá se sanovat odcizený rodič

Střídavá výchova (3 - 6 let) připustitelná (ale stále spíš nevhodná) jen s co nejkratší periodou. Maximálně tolerovatelný styl je 223:

2	**2**	**3**
Pondělí - Úterý	Středa - Čtvrtek	Pátek - Sobota - Neděle
Táta	Máma	Táta
Máma	Táta	Máma

Kooperace rodičů pro případnou střídavou výchovu je naprosto nutná. Prubířský kámen - vydrží spolu jít s dětmi na procházku a nezhádat se.

Filipínská míra - první vytáhlost

6-13 let - mezi první a druhou vytáhlostí - latence

V 6 letech zřejmě byla dřív puberta - pohlavní zrání, která se dnes rozštěpila do dnešní puberty a období prudkého zrání okolo 6 let - děti jsou schopny frontální výuky.

Filipínská míra školní zralosti - první vytáhlost
Komenského míra školní zralosti - jablko versus mince

Ztráta dětské roztomilosti pro rodiče
Alfa vlny v EEG

Vcelku jediné období, kdy nemusíme střídavou výchovu označit za naprostý masakr na dětech.
Vydrží střídání po týdnu.
Ale jsou fixované na školní kolektiv - budují si v něm své role.
Vytržení z tohoto kolektivu vede k citovému a sociálnímu vyčlenění.
Stále se dá sanovat odcizený rodič

Tři kritická období dětí bez rodiny

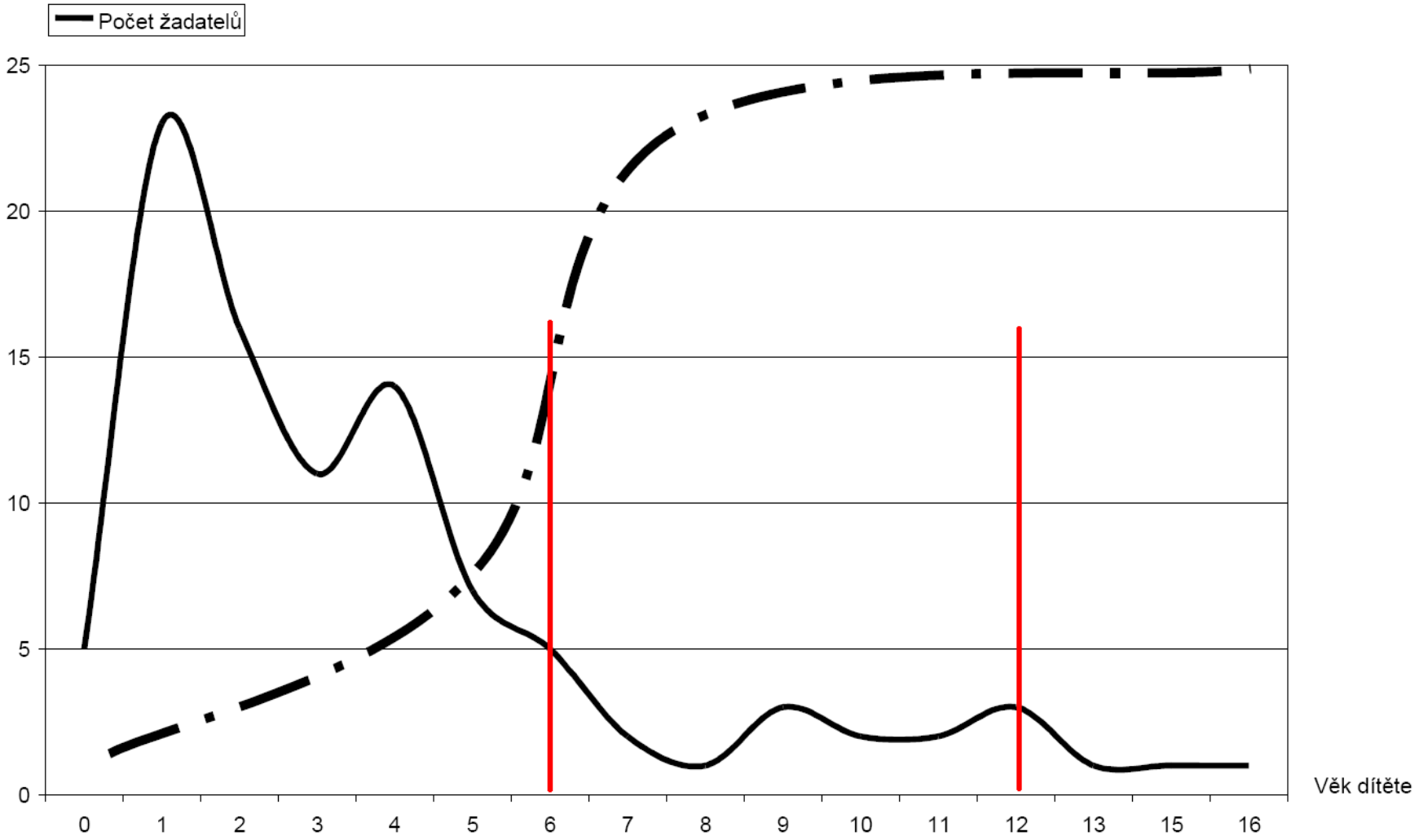

Dvě zlomová období:

šest let – období psychického zrání (škola)

12 let – puberta – biologická dospělost

13 - 15 - puberta

Druhá vytáhlost (samá ruka, samá noha)

Nárůst sexuální atraktivity a s ní jde i sexuální rétorika (udělala jsem se z toho)

Odcizený rodič se dá sanovat těžko, jen v některých případech

Nepoddajní dlouhodobě drží jeden názor

15 - 22 let - adolescence

Adolescence čili období průdy s příliš velkým/malým egem/penisem/prsy, anobrž s identitou.

Sklon k soutěživosti

Ideologické období

Přirozená změna prvního dětského kolektivu (střední škola)

Začátek budování své kariery

Adolescenti SV sami zruší, páč nejsou padlí na hlavu, aby jezdili jako tydýti z místa na místo

Nástup puberty 12 let - druhá vytáhlost

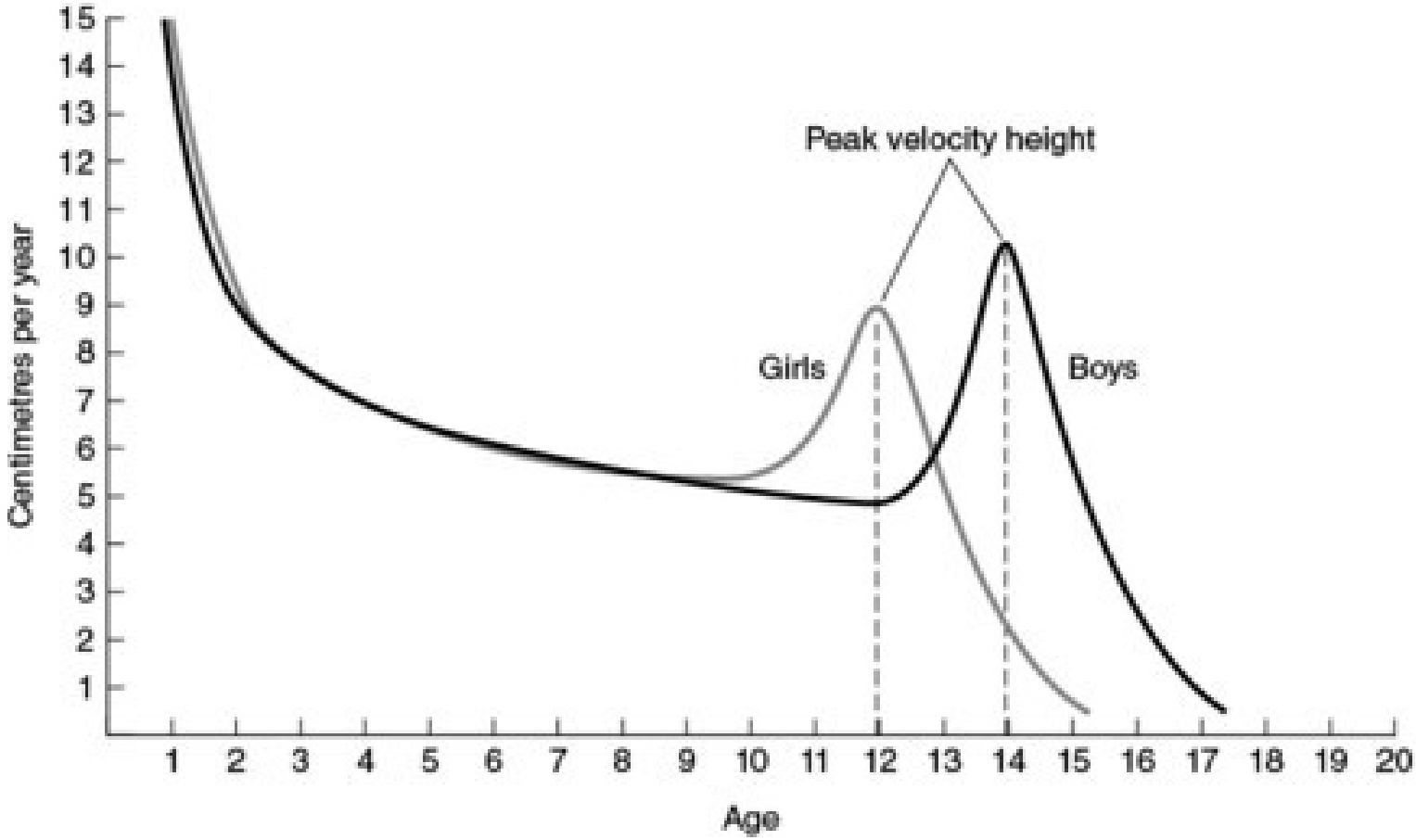

Figure 8.1 Peak velocity height curve for girls and boys showing the increase in stretch stature (height) expressed in units of centimetres per year.

From http://www.brianmac.co.uk/ltad.htm

Změna prožívání autority okolo puberty

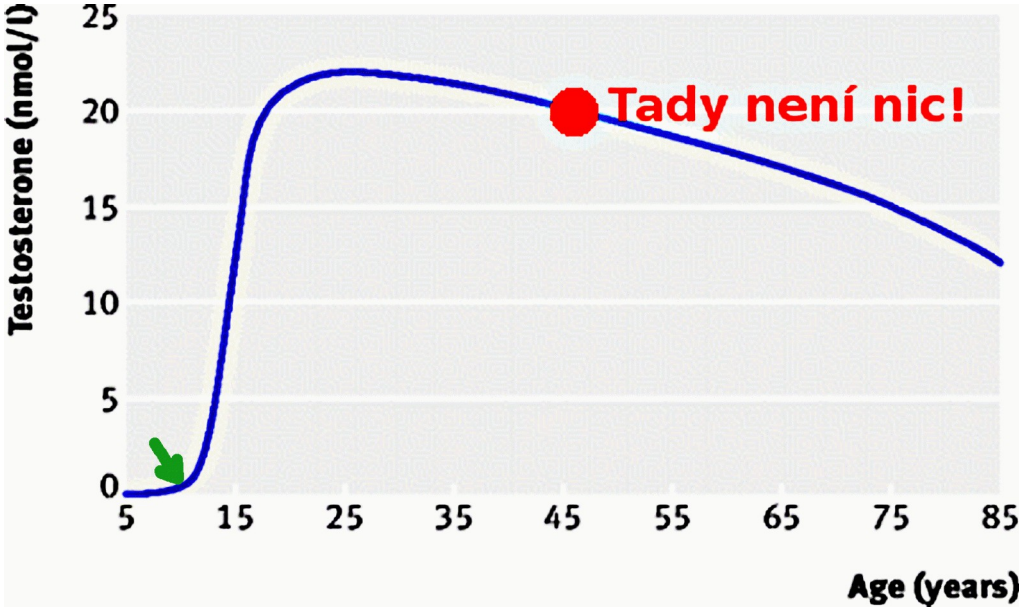

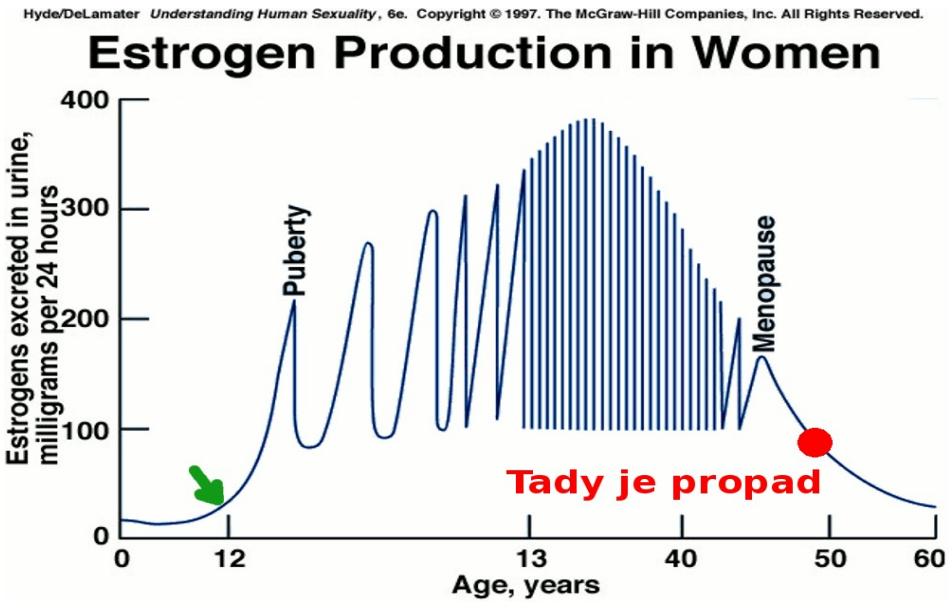

Zelená šipka indikuje prudký nárůst pohlavních hormonů okolo puberty. Objevuje se nejen schopnost splodit dítě, ale i schopnost se o ně postarat, tzn. dlouhodobá konsistentnost názorů, sklony k autonomitě, vzdor vůči vnější autoritě.

Odcizený rodič se dá sanovat těžko a jen v některých případech

Zjišťování názoru dítěte před 2000 lety

Pokud chtěl Žid na přelomu letopočtu provdat svou dceru, tak do 12 let nemusel zjišťovat její názor. Po 12 roku života se musel zeptat:

"Sáro, chceš si vzít tady Mošeho?"

To bylo opatření proti tomu, aby nevznikaly Maryši:

Ve dveřích objeví se pouze boty mrtvého.
„Děvčico neščasná – tys jé otrávila!?“
„Otrávila.“
Opona spadne.

Tato historická zkušenost poukazuje na jeden důležitý psychologický aspekt puberty:

Děti/dospělí začínají být schopny dlouhodobého konsistentního názoru a odporu vůči rodičům. Do puberty jsou vláčné a poddajné.

Jasné a nevývratné názory dětí do 6 let

Sousedka: "Ahoj Erlánku!"
Erlánek (tři roky): "Já se s tebou nebavím."
Máma: "Ty se s paní sousedkou nebavíš?"
Erlánek: "Ne."
Máma: "Ale paní sousedka má pro tebe perník."
Erlánek: "Ahap!" otočil se na podpadku a cupital za sousedkou.

Při zjišťování názoru dítěte je třeba přihlížet k tomu, že do dítě 6 let má jasný nevývratný názor, který trvá dvě hodiny. Pak má jiný jasný a nevývratný názor.

Pokud dítě stabilně preferuje některého z rodičů,
projevuje se to chováním a ne řečmi.

Například objevuje se asymetrie při předávání. Když jde od otce k matce, tak pláče a má separační reakci, když jde od matky k otci, tak ji nikdy nemá. (Pozor ale na situační manipulaci se separační reakcí.)

Takto vypadá cca dvouleté dítě

Spánková doporučení

Trvání: 13-16 hodin

- **Nastavit a udržovat noční i odpolední spánkové zvyklosti**
- Zajistit pohodlné a bezpečné prostředí pro spánek
- **Vyhnout se stimulaci 1-2 hodiny před odchodem do postele; minimalizovat televizi a jiné obrazovky.**
- **Stabilizovat období nočního spánku**
- Používat spánkový přechodný objekt (plyšák)

Charles H. Samuels, MD, CCFP, DABSM & Brent N. Alexander, M.Sc

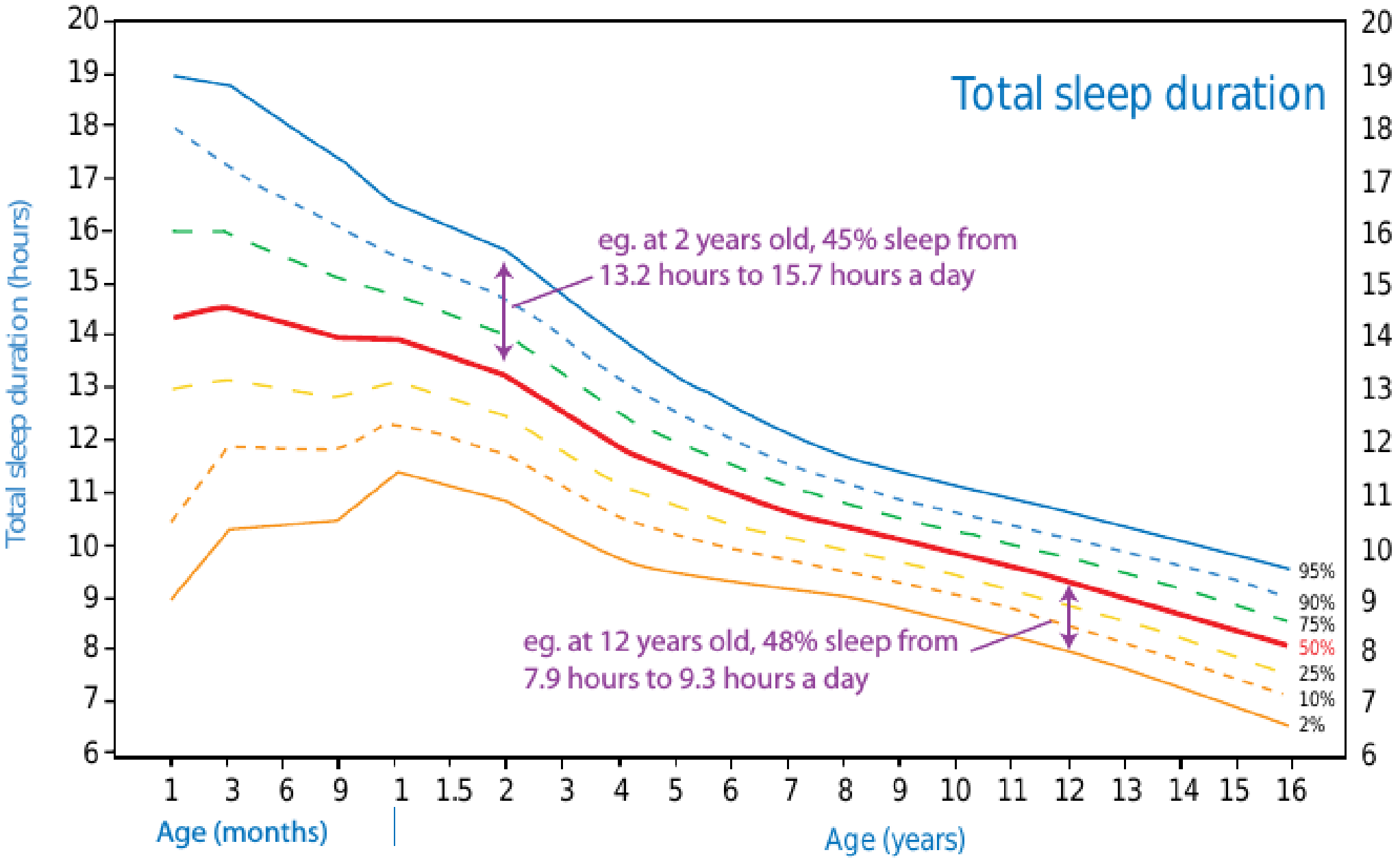
Total sleep duration
Total sleep duration (hours)
eg. at 2 years old, 45% sleep from
13.2 hours to 15.7 hours a day
eg. at 12 years old, 48% sleep from
7.9 hours to 9.3 hours a day
95%
90%
75%
50%
25%
10%
2%
Age (months)
Age (years)

Zájem dvouletého dítěte dle soudu

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

25 měsíců!!!

I. Matce se ukládá, aby předala nezletilou [redacted], narozenou 7.1.2013 do péče otce každý lichý víkend od pátku 16.00 hodin do neděle 18.00 hodin a každý týden vždy v úterý a ve čtvrtek od 15.00 do 21.00 hodin s tím, že otec nezletilou převezme v místě bydliště matky a po skončení styku nezletilou matce v místě bydliště matky odevzdá a matka je povinna nezletilou na styk připravit a styk otci umožnit.

II. Soud ukládá otci, aby přispíval na výživu nezletilé [redacted], narozené 7.1.2013 počínaje dnem 20.2.2015 částkou 4.000,-Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky.

III. Toto předběžné opatření zanikne dnem právní moci rozhodnutí ve věci samé.

Toto není o nezávislosti soudu. Toto je blbost soudu.

Kde byl a co dělal tou dobou kolizní opatrovník?

20 % populace trpí spánkovou karencí

Dětem na ZŠ chybí ve školní dny 2 hodiny spánku (umakartové čelo v 11:00 v 6.E.) Matematika = nejměkčí poduška.

Zjišťování skutečného zájmu dítěte

Matka dostávala zvyšující se pokuty za to, že syn nechtěl k otci chodit.

Zápis ze společného setkání č. 1

Dne 2014-07-01 v 13:05 se sešli rodiče (1, 2) a dr. Klimešem toliko před vchodem jeho domu v Újezde nad Lesy. JK je zval na zahradu, kde mělo setkání začít. Načež **otec řekl, že nebude nikde, kde by byla i jeho exmanželka, že s ní zkrátka nebude ve společné místnosti**. JK se snažil domluvit rámcově téma, které by se mělo na setkání řešit, čili zakázku. Jestli je to komunikace či styk se synem ap. Pan Smrček, ale rezolutně odmítl s tím, že on od JK nic nechce a že se nechce na ničem domlouvat. Sedl do svého auta a odjel cca. 13:15. Načež proběhlo sezení s matkou do 14:45.

Vyjádření a interpretace JK

Ač jsem nemohl slyšet názor otce, přesto celková rodinná situace je vcelku jasná. Jedná se o interakci ne dvou rodičů a dítěte, ale spíše dvou dospělých a jednoho biologicky téměř dospělého mladého muže, můžeme-li takto definovat pre-pubertu. Tedy za této situace není možno hledat konsensus dvou dospělých a počítat s tím, že syn přirozeně a samovolně přijme rozhodnutí rodičů či soudu. Pokud nebude syn chtít, tak nikdo nemá páky, jak ho ke kooperaci s otcem donutit.

Poslední setkání s otcem se prý uskutečnilo 6.4.2014, podle matky od té doby nikdo s Jonášem nedělal šetření o tom, co se mezi ním a otcem okolo tohoto data událo. Každopádně toto je zlomový bod a je třeba znát Jonášův názor na tuto dobu a mít zmapováno, co se tam stalo.

Z podobných případů je jasné, že synové se v tomto věku stále více emancipují nejen od otce či matky, ale od obou rodičů a rodinný systém využívají stále více jen jako bytové zázemí, lidově řečeno tata/mamahotel.

Jako velký problém považuji to, že otec hovoří o své exmanželce jako o pí. Smrčkové a odmítá s ní jakkoli komunikovat či i být v jedné místnosti. To, že odmítá společné setkání přede mnou, coby cizím člověkem, znamená, že tím spíše bude takové setkání odmítat i před synem. Tím vlastně nutí nejen mně, ale hlavně syna do disjunktní volby - Vyber si: Buď já nebo pí. Smrčková. Když ale syn skutečně tuto volbu udělá a řekne: „Dobrá, inu tak máma," tak je otec plný vzdoru a agrese vůči matce, kterou osočuje jako příčinu toho, že syn se rozhodl pro ni. Přitom je to on, kdo tuto volbu nutí jak mně, tak synovi.

Ve starší terminologii se tato disjunktní volba označovala za oidipovský komplex či moderněji za syndrom odcizeného rodiče, ke kterému zákonitě vede. Proto je třeba především otce vést k tomu, aby dokázal s matkou kooperovat nejen před psychologem, ale především před synem a dokázal ji oslovovat Jani a ne „pí Smrčková". Pokud se nám nepodaří otce přemluvit k této investici, těžko můžeme vinit syna, že nedokáže mít vyváženě vstřícný vztah k oběma rodičům. Vždyť je nucen, aby neměl.

Do té doby, dokud nebude otec schopen a ochoten se účastnit společných setkání s matkou a synem bez zbytečných komunikačních nešvarů, nemá myslím velký smysl trestat matku za to, že nedonutí syna, aby šel k otci. Obávám se, že po pubertě není síla, která by ho donutila, pokud on sám nebude chtít.

Každopádně jsem ochoten tento svůj názor vysvětlit i před soudem.

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.
jeronym.klimes@seznam.cz, 608221075, Datová schránka: 6haes4j

Zápis ze společného setkání č. 2

Dne 2014-08-14 v 9:00 se sešla matka a syn Jonáš s dr. Klimešem v Újezde nad Lesy. Matka poté odešla do svého auta a dále s Jonášem hovořil jen JK.

Status praesens psychicus

S Jonášem se navazuje kontakt snadno. Pohotově a vstřícně reaguje na drobné vtipy. Není nijak zatvrzelý, ani jiné psychické obrany nebyly nikterak aktivovány, naopak jeho postoj vůči zcela cizímu člověku je principiálně mírný, vstřícný a otevřený. Rozhled a způsob vyjadřování odpovídá věku, ale žádná jiná testování IQ jsem neprováděl (není důvod). Při debatě o věku otce spontánně začal počítat kolik je 2014 - 50, podobně má dobrý přehled o zahradních květinách, tedy to by spíš nasvědčovalo na vyšší inteligenci. Při vyšetření formou rozhovoru a pozorování nejevil žádné známky stresu.

Shrnutí

Jednou z otázek, kterou měl tento rozhovor objasnit byla otázka, proč od jarního setkání nechce Jonáš k otci chodit. Domněnka byla, zda se tehdy mezi ním a otcem neodehrála nějaká ostřejší interakce - hádka, tělesný trest ap. To je myslím možno vyvrátit. Jonáš o poslední schůzce hovoří klidně a na nic výrazného si nestěžuje. Popírá i tělesné tresty, jen si stěžuje, že na něj otec více křičí. Jeden z důvodů křiku například bylo, že okamžitě neuklidil bobky po králíčkovi, kterého měl v chodbě. Ten březnový víkend jeli z Černého Mostu za babičkou na Smíchov, tam babička uvařila oběd, zahráli si deskovou hru, kola nechali u babičky a vrátili se MHD. Tedy nic, co by vybočovalo z rámce obecných výchovných zvyklostí. Tedy je nutno hledat jiný důvod, proč Jonáš k otci nechce.

Druhou domněnkou bylo, že matka nějak štve Jonáše proti otci. Ani to se po rozhovoru s Jonášem nezdá být pravděpodobné. Jonáš vyjadřuje svůj vztah k otci vcelku klidně a bez nějaké naučené „dospělácké“ rétoriky - nepoužívá právnická sousloví, nezvyklá či cizí slova. Pokud si na něco stěžuje, mívá to zarámováno do nějakého názorného příběhu či příkladu, ze kterého svůj závěr abstrahuje přiměřeně svému věku a formuluje svými slovy. Tím spíš je tedy otázkou, proč Jonáš k otci nechce chodit.

Třetí otázka - anamnésa: Má Jonáš ve vzpomínkách nějakou traumatickou událost, která by se mu vracela či přehrávala? Jonášovi neutkvěla a neperseveruje žádná vzpomínka na extrémní události v minulosti. Tedy ani zde nebylo jasné, proč Jonáš k otci na víkendy nechce.

V průběhu rozhovoru ale vyplynuly asi tři důležité body, proč Jonáš je raději s matkou a ne s otcem:

a) Otec je výchovně nepodnětný

Otec sám je nepříliš zábavný. Sám má jen velmi málo aktivit, které jeho samotného baví, a bohužel jsou to právě aktivity, které Jonáše baví málo nebo vůbec - například vytrvalostní běh, turistika, fotbal ap. Takže Jonáš si s tátou nemá o čem povídat. Například otec je odhadce nemovitostí. Když už si vezme Jonáše s sebou na prohlídku, nechá ho sedět a nemá vůbec sklon mu začít něco vysvětlovat o stavbě a odhadu nemovitostí - co je důležité a co ne. Jonáš, jak jsem ho viděl, je pozorný posluchač a odborný výklad ho zajímá.

Jonáš si stěžuje, že otec nemá smysl pro humor a je s ním nuda. Při společných akcích hodně mlčí. Dal příklad, že například s matkou jdou na výlet, uvidí housenku, tak ji přenesou na druhou stranu pěšiny, aby ji nikdo nezašlápl. Když jsou s tátou, tak se jenom jde nebo běží a převážně mlčí. Tedy housenky buď nevidí, přeskočí nebo zašlápnou. S otcem občas jezdí na hrady a hrají deskové hry.

Jonáš měl problém si vzpomenout, na nějaký dárek od otce. Poměrně dlouho vzpomínal na název jedné deskové hry, kterou od něho dostal, prý Karkasone. I zde se zdá, že otec s Jonášovým mentálním světem nijak nerezonuje. Deskové hry asi bude zábava, kterou si otec pamatuje ze svého dětství. Jonáš proti deskovým hrám nic nemá, ale žádná vášeň to není.

Tou je spíše zahradničení. To ho baví. O rostlinách toho ví poměrně dost a rád se o nich baví. Bohužel když on si u babičky dělá něco na svém záhonku, tak prý „táta běhá schody," čili běhá po domě nahoru dolu. Ani to Jonášovi nic neříká.

b) Babička je též nudná

Co bylo řečeno o otci platí dvojnásob o babičce. Ne, že by babička „běhala schody", ale prostředí u ní je definováno až úzkostlivým pořádkem. Jonáš nesmí na nic „sáhnout, aby to neumazal". Ani babička s ním nic moc nedělá. Například když sama vaří, tak ona ho nepřizve. Pouze se na ni může koukat, jak vaří. I toto prostředí je pro dítě Jonášova věku nepodnětné. Na svém záhonku před domem smí pěstovat pouze květiny, protože zeleninu babička odmítla zalévat. Ano, před barákem asi lépe

vypadají květiny, ale vnukovi se to dá diplomatičtěji zdůvodnit. O otci i babičce Jonáš udává, že nemají smysl pro humor.

c) Otec dělá scény při předávání

Otec u Jonáše výrazně ztrácí body kvůli konfliktním předání. Jonáš sám je mírný chlapec, tedy otcova tenze při předání na něj působí odpudivě. Jonáš spontánně uvádí, že mu vadí to samé, co jsme viděli při prvním setkání. Totiž že otec odmítá s matkou jakýkoli kontakt a chová se k ní jako by byla prašivá. Tedy například při předání na matku řve, aby položila tašku na zem. Štítí se dotknout toho, čeho se dotkla matka. Když ji ona na zem nepoloží, tak ji otec vyrve z matčiných rukou s nějakým hnusným komentářem.

Jindy si ho otec prý vyhledal před školou, ale kluci mu řekli, že tam ještě je, a tak on odešel ze školy jimi chráněn, zatímco otec na něj křičel: „Jonáši, pojď se mnou! Dodržuj rozhodnutí soudu!“ (To je mimochodem jediná právnická fráze, kterou Jonáš několikrát opakoval a kterou zjevně nemá ze své hlavy.)

d) Kroužky

Táta brání Jonášovi navštěvovat kroužky a to nejen ty, které platí, ale i ty, které neplatí. Například udával příklad, že máma mu tajně zaplatila kroužek angličtiny, na který chodil, aby to táta nevěděl. Když se to ale přesto dozvěděl, tak udělal velkou scénu a zakázal mu to. Dalším otcovým argumentem je, že „nemá talent“. Takto nesmí Jonáš chodit na keramiku, judo, flétnu a zmíněnou angličtinu.

e) Otec se občas chová trapně

Zřejmě malou závažnost mají stížnosti Jonáše, že táta se na veřejnosti chová trapně a že se za něj občas stydí. Například v obchodech předbíhá lidi ve frontě. Je mu líto dát pět korun za záchod, raději močí na strom, nebo zmíněná scéna před spolužáky.

Závěrečné doporučení

Hlavním argumentem Jonáše, proč nechce trávit čas s otcem, je otcova výchovná neobratnost a nepodnětnost spolu s řadou autoritativních gest, kterými u Jonáše naopak autoritu ztrácí, zejména je třeba zmínit chování se k matce, jako by byla klatá, což jsem ostatně měl možnost osobně pozorovat, viz zápis z prvního setkání.

Doporučil bych v tomto věku nenutit Jonáše do styku s otcem na celý víkend - tady se nejeví být v zájmu dítěte pozorovat, jak táta běhá schody, či jak se babička činí za plotnou, ale spíš by ocenil nanejvýš jednodenní výlety či zábavy jiného druhu než vytrvalostní běh či mlčenlivá turistika.

Dobré by bylo, kdyby táta vymyslel například výlet do technického muzea, a nabídl to synovi. Vůbec nejlepší by bylo, kdyby k tomu přizval i matku a choval se k ní galantně a bez ironie, asi jako se chová k sousedce či zákaznici v práci, když vyjednává zakázku. Otázka je, zda to není pro něj nadlidský výkon. Každopádně není zde rozumné nutit Jonáše do styku větším než jeden den v kuse.

Osobně si myslím, že časem si otec s Jonášem víc popovídá až si budou více psychicky rovni, ale opravdu by otci prospělo, kdyby nedštil síru na matku - zejména ne před synem.
Nahrávka: 2014-08-14_smrcek_jonas.mp3

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.
jeronym.klimes@seznam.cz, +420608221075, Datová schránka: 6haes4j

Exekuce odebrání dítěte metodou odebrání rodiče

K exekuci (a popř. i k zákazu styku) je třeba přistoupit teprve, když selžou jiné metody práce s rodičem. Je třeba to mít sám před sebou obhájené.

Jinými slovy v následujícím pořadí jsem vyzkoušeli všechny možnosti:

1. Neupravený styk
2. Upravený styk
3. Upravený a monitorovaný styk pomocí nahrávání
4. Upravený styk s omezenou rodičovskou způsobilostí
5. Asistovaný styk
6. Zákaz styku s druhým rodičem

Mějme ženu, která ignoruje pokusy o předání dítěte s překryvem u

muže, který je v pohodě.

1) Soud proto nařídí změnu výchovného prostředí. Součástí tohoto nařízení i ***zákaz matce přiblížit se k dítěti během předávání dítěte***. Žena odmítá dítě předat otci.

2) Počká se, až bude dítě ve školce či u jiné autority.

3) Školku hlídá policista pro případ, kdyby do ní chtěla matka vklouznout a unést dítě násilím.

4) V tu dobu přicházejí k ženě do práce policisté se sociální pracovnicí a žádají ji, aby s nimi šla do ústraní (pokud možno ne do policejního auta před prací). Tam jí oznámí, že jí dítě bude odebráno. A je požádána, aby strávila kritické období, buď na policii nebo v klidnějších případech na OSPODu.

5) Následuje separační reakce u matky, která odezní do několika hodin.

V této době je jí třeba jasně vysvětlit, co se bude dít, kdy bude moci se s dítětem vidět a jaký druh chování se od ní očekává. Jinými slovy nabídnout jí cestu ke kooperaci.

Pokud matka dělá nepředloženosti, je zajištěna a odvezena na celu předběžného zadržení, kde může být až 24 hodin. Na základě předběžného opatření i déle.

6) Mezi tím do školky přichází někdo, ke komu má dítě dobrý vztah - otec, prarodič, teta ap. a normálně si dítě převezmou s vysvětlením, že maminka nemohla, protože má nějaké problémy s úřady. Ale že je v pořádku.

Po takovém předání musí mít matka nařízený asistovaný styk, byť hojný (víckrát týdně). Pokud při asistovaném styku začne dělat scény, tak je třeba styk zcela zakázat předběžným opatřením.

Modelové situace

Odebírání dětí stylem odebrání rodiče si musí sociální pracovnice spolu s učitelkami ve školce nacvičit společně s policisty v tzv. modelových cvičeních.

To je běžná výuková metoda policistů, když si to danou situaci nacvičí stylem jakéhosi psychodramatu.

Je obecný problém, že sociální pracovnice nemají s místně příslušnými policisty secvičené chování v kritických situacích, například při přítomnosti násilného otce na OSPODu ap. Proto taky jejich zmatečná nesoučinost bývá tragikomická.

Děkuji Vám za pozornost

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.
http://www.klimes.us